

Очевидно, що використання Україною ТІС допоможе нашій країні вийти на якісно новий рівень та відкриє нові перспективи співпраці з європейськими колегами.

Підсумовуючи вищесказане, можна зробити висновок, що Україна після переходу на статистичне визначення інноваційної активності за європейською програмою CIS 6 та інших загальноєвропейських інструментів отримала можливість ширше оцінити рівень інноваційної діяльності підприємств, а отже, зробити правильні висновки і вжити потрібні заходи в сфері інноваційної діяльності. Статистика інноваційної діяльності є індикатором технологічних змін в економіці, служить інструментом багатьох цільових програм, кінцевою метою якої є зростання та зміцнення національної економіки.

Література:

1. Ротар А.В. *Особливості статистичного оцінювання інноваційної активності підприємств за європейською програмою CIS (Community Innovation Survey) / А.В. Ротар // Статистика України . – 2010 .- №1. – С. 39-45*
2. Крехівський О.В. , Саліхова О.Б. *Передові технології як об'єкт статистичного спостереження. Частина 2. Світовий досвід. Рекомендації щодо селективного підходу до його використання в Україні. // Статистика України. - 2011. - №2 – С. 14-19*
3. Єгоров І.Ю. *Європейське інноваційне табло: система індикаторів інноваційного розвитку / І.Ю. Єгоров // Статистика України. - 2006 .- №1 – С. 71-76*

Недбайло Д. Є.,
студ. гр. БО-5,

Керченський державний морський технологічний університет.
Науковий керівник – Кібенко В. О.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРИРІСТНОГО БЮДЖЕТУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РИБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Сьогодні значна кількість вітчизняних підприємств не займаються плануванням своєї діяльності. У світовій практиці планування діяльності підприємства є незамінним елементом процесу управління і підвищення ефективності прийнятих управлінських рішень, тому використання такої управлінської технології спостерігається всюди. Для підвищення фінансової обґрунтованості управлінських рішень використовують бюджетування - процес складання фінансових планів і кошторисів. Незважаючи на існуючі маловитратні та високоефективні підходи до побудови бюджетів українські підприємства в більшості своїй не застосовують дану управлінську методика, у тому числі підприємства рибної промисловості.

Дослідження використання прирістного бюджетування як основного методу планування на підприємствах в даний час привертають увагу багатьох вітчизняних вчених і практиків. Питаннями ефективності побудови бюджетів з використанням прирістного бюджетування у прийнятті управлінських рішень, можливості зниження витрат робочого часу при використанні даного методу останнім часом займалися провідні вчені-економісти, серед яких Т. Буй, В. Савчук, О. Красова, Т. Пуліна, Т. Дрок.

Бюджетування - це процес планування майбутніх операцій підприємства та оформлення його результатів у вигляді системи взаємопов'язаних бюджетів, особливістю яких є чітке встановлення і постійне порівняння всіх видів фінансових витрат, джерел їх покриття і очікуваних результатів. Прирістне бюджетування –

складання бюджетів на основі фактичних результатів, досягнутих у попередньому періоді

У наукових колах поширено думку, що прирістне бюджетування є неефективним і несучасним методом, який не відповідає передовим тенденціям управлінського обліку. Однак на практиці у вітчизняному середовищі підприємства найчастіше використовують прирістне бюджетування.

Використовуючи прирістне бюджетування, бюджети складають на основі фактичних результатів, досягнутих в попередніх періодах. Корекція бюджетних показників в більшу або меншу сторону здійснюється в залежності від цілей і пріоритетів менеджменту, фінансових можливостей підприємства, макроекономічних показників у країні.

Як відзначає Т. Буй, «Основою звинувачень на адресу прирістного бюджетування є припущення про те, що в процесі даного бюджетування розподіл фінансових ресурсів залишається практично незмінним в майбутньому періоді порівняно з сьогоденням. Насправді співвідношення між статтями бюджетів може значно змінитися за умови, що менеджери приділили достатньо уваги оцінці бюджету на предмет його відповідності стратегічним та тактичним цілям підприємства, а також ефективності використання в плановому періоді з урахуванням можливих змін у структурі підприємства, виробничих потужностях і розподілі відповідальності» [1, с. 61].

Проте, слід відмітити деякі недоліки прирістного бюджетування, а саме: припущення про незмінність видів і методів діяльності; неможливість урахування нових потреб підприємства; відсутність мотивації співробітників до інноваційної діяльності та підвищенню продуктивності праці; стимулювання менеджерів не виробляти економію з метою отримання достатньої суми грошових коштів в наступному бюджетному періоді; низька ступінь адаптивності до нових умов діяльності підприємства.

Тим не менш, при використанні системного аналізу щодо попередніх періодів прирістне бюджетування надає можливість уникнення помилок в майбутньому. Крім того, застосовуючи даний метод, слід враховувати зміни у внутрішньому і зовнішньому середовищі діяльності підприємства.

«Для нівелювання зазначених недоліків потрібно побудувати ефективну систему винагороди управлінського персоналу, яка повинна бути побудована таким чином, щоб стимулювати до підвищення ефективності виробництва» [2, с. 27]. Найкращим прикладом використання прирістного бюджетування на підприємствах рибної промисловості є бюджети реалізації та виробництва.

При плануванні бюджету реалізації на прогностичний період (рік) слід брати до уваги те, що об'єми реалізації деяких видів рибної продукції, в умовах власного видобутку, значно залежать від сезонного фактору. Також слід враховувати несвоєчасність оплати реалізованої продукції покупцями. При плануванні майбутньої ціни на продукцію слід враховувати рівень інфляції та зміни у податковому законодавстві.

На основі бюджету реалізації управлінський персонал може спрогнозувати необхідний обсяг виробництва й обсяг грошових потоків, що дозволить виявити найбільш сприятливі періоди для капітальних вкладень, виплат премій та інших заохочувальних виплат.

Планування бюджету виробництва проводиться на базі бюджету реалізації. При плануванні цього бюджету також слід враховувати сезонний фактор, тому що, у Чорному та Азовському морях путина триває восени та зимою, а це означає, що об'єми виробництва в цей період будуть максимальні. Крім того при плануванні об'ємів виробництва, слід брати до уваги залишки готової продукції на кінець відповідних періодів часу за минулий період. Це дозволить уникнути неліквідних залишків, які

можуть виникнути внаслідок перевиробництва.

На основі такого бюджетного прогнозування відповідний управлінський персонал може спрогнозувати обсяги прямих матеріальних витрат на виробництво продукції, обсяг прямих витрат на оплату праці та інші витрати, пов'язані з виробництвом продукції. Саме такий бюджет дозволить своєчасно, у разі виникнення такої необхідності, збільшити складські і холодильні приміщення під більш високі обсяги продукції, змінити умови транспортування продукції покупцеві.

Таким чином, на прикладі складання прогнозних бюджетів реалізації та виробництва, можна зробити наступні висновки: незважаючи на свій спрощений вигляд, прирістне бюджетування є досить легким, маловитратними і ефективним з точки зору витрат часу методом обґрунтування управлінських рішень, дозволяє швидко і ефективно спланувати майбутню діяльність з урахуванням безлічі факторів. З управлінської точки зору прирістне бюджетування є оптимальною методикою прогнозування на підприємствах рибної промисловості, так як при невеликих витратах дає результати аналогічні бюджету, складеним на нульовій базі, а також враховує особливості виробництва рибної продукції.

Література:

1. Буй, Т. *Шаг влево, шаг вправо* / Т. Буй // Журнал «Управлінський облік і бюджетування» (25) січня. 2010 р. – № 1 – Київ: Прес Альянс, 2010 – с.61-65
2. Николаев, И. *Навизию включить в бюджет натуральные показатели* / И. Николаев // Журнал «Финансовый директор» – 2012г. – № 4 – Москва: ФД, 2012 – с.27-32

Нерубашенко Л.В.,
студ. гр. 32-ЕП,
ППІ НУК ім. адмірала Макарова.
Науковий керівник – Гришина Л.О.,
декан інженерно-економічного факультету,
к.е.н., доцент кафедри «Економіки та організації виробництва»

ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Практика і наукові дослідження показують, що організація сучасної підприємницької діяльності потребує відпрацювання і створення системи фінансової безпеки, яка б враховувала ті негативи, що може спричинити кожна сторона або економічна дія щодо підприємства.

Фінансова безпека підприємства – це захищеність його діяльності від негативних впливів зовнішнього та внутрішнього середовищ, а також спроможність швидко усунути різноманітні загрози або пристосуватися до існуючих умов для стабільного функціонування та динамічного розвитку. [1, с.198].

Однією із важливих умов забезпечення стійкого розвитку підприємства, формування високих результатів його фінансової діяльності є наявність ефективної системи його фінансової безпеки. Для вирішення конкретних завдань оцінки фінансової безпеки підприємства застосовуються спеціальні системи та методи аналізу, які дозволяють отримати кількісну оцінку рівня захищеності окремих фінансових інтересів від загроз як в статистиці, так і в динаміці.

Основним критерієм оцінки рівня забезпечення фінансової безпеки підприємства слід вважати чистий прибуток. На основі цього критерію можна будувати всю систему показників, які характеризують стан фінансової безпеки. Безпека підприємства